

UITSpraak 17-056 en 057

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen

het bestuur van de faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 16 maart 2017 ingekomen brief van 13 maart 2017 tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder van 30 februari 2017, waarbij het verzoek te worden toegelaten tot de masteropleiding Clinical Psychology, respectievelijk Clinical Neuropsychology, is afgewezen.

Door appellant wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat de toelatingsprocedure voor de twee specialisaties lang heeft geduurd.

Daarnaast wijst zij erop dat zij voor de specialisatie Clinical Neuropsychology is afgewezen om twee redenen, te weten de omstandigheid dat zijn vooropleiding te veel afwijkt van de gestelde eisen én dat het niveau van haar universiteit niet is te vergelijken met een onderzoeksuniversiteit in Nederland. Voor de specialisatie Clinical Psychology is de afwijzing enkel gestoeld op de overweging dat haar vooropleiding te veel afwijkt.

Verweerder heeft nagegaan of een minnelijke schikking bewerkstelligt kon worden. Op 23 maart een e-mail is verzonden aan de student, om hem te informeren dat er geen schikking mogelijk is, waarin tevens de redenen daarvoor zijn genoemd

Bij brief van 4 april 2017 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat aan appellant reeds is medegedeeld waarom de procedure lang heeft geduurd en dat daarvoor excuses zijn aangeboden. Voorts wijst verweerder erop dat appellant toelating heeft verzocht tot twee specialisatie binnen de zelfde masteropleiding. Omdat het om verschillende specialisaties gaat, is het mogelijk dat de besluiten afwijken. Verweerder licht toe dat bij specifiek wordt gekeken naar de vakken die de student op het gebied van de betreffende specialisatie heeft behaald.

Uitspraak
17-057
Blad 2/5

Voorts is toegelicht dat het Admissions Office van de universiteit het niveau van de vooropleiding, een private universiteit, van appellant beoordeeld heeft als twee jaar onderwijs aan een onderzoeksuniversiteit in Nederland. Daarnaast is de universiteit binnen het land (Servie) niet als heel goed aangeschreven, is het geen onderzoeksuniversiteit en is het programma dat appellant heeft gevolgd niet geaccrediteerd.

Daarnaast is, nu appellant aangaf dat een student van de zelfde universiteit wel was toegelaten, het dossier van die student nader bestudeerd. Daaruit bleek dat deze student meer vakken heeft gehaald en daarnaast een hoger gemiddeld cijfer had.

Het beroep is behandeld op 10 mei 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College, waar appellant – hoewel deugdelijk opgeroepen - niet in persoon is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen. Namens verweerder is [naam] verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 16 maart 2017 door het College ontvangen brief van 13 maart 2017 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 30 februari 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (“Awb”) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

In de Onderwijs en examenregeling van de masteropleiding Psychology (“OER”) is, voor zover relevant, het volgende vermeld:

5.2.1 Pursuant to Article 7.30b, first paragraph, of the Act holders of one of the following degrees may be admitted to the programme and one of its specialisations: a Bachelor’s degree from the programme BSc in Psychology of Leiden University.

5.2.4 Persons with a bachelor’s degree or an equivalent degree who possess the skills, understanding and knowledge that are required for earning the bachelor’s degree referred to in Article 5.2.1; more specifically the knowledge on university level of the following topics:

- introduction to psychology
- social and organisational psychology
- personality psychology
- cognitive psychology
- neuropsychology and/or psychophysiology and/or biopsychology
- clinical and abnormal psychology

Uitspraak

17-057

Blad 3/5

- developmental and educational psychology
  - theory or training in interpersonal skills, such as interview, counselling, discussion techniques
  - theory or training in psycho diagnostics
  - advanced courses (at least 30 EC) on a third year Bachelor level on topics pertaining to the preferred master specialisation within the MSc Psychology.
  - and
- o have sufficient knowledge of Methodology and Statistics (at least 20 EC): introductory and more advanced courses in methodology and statistics of psychological research (including psychometrics, multivariate data analysis) and the use of SPSS.
- o have earned the degree of Bachelor at a university.
- have proof of thorough proficiency in written and spoken English, e.g. by means of an IELTS score of 7 or a TOEFL score of 100/250/600 or equivalent (for non-native speakers of English) with at least an IELTS score of 6,5 on partial scales of this test and at least a TOEFL score of 22 (reading), 22 (listening), 22 (speaking) and 25 (writing) on partial scales of this test.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College merkt allereerst op dat de verzoeken om toelating tot de twee specialisaties met twee separate besluiten is afgewezen. Gezien de samenhang van deze twee besluiten, worden deze beroepen gezamenlijk behandeld.

Vast staat dat appellant een ‘Diplomirani’ in *Psychology* (bachelor-diploma) aan de Singidunum University, *Faculty of Media and Communications*, in Servie heeft behaald. Appellant wil daarmee worden toegelaten tot de masteropleiding Master of Science in Psychology, voor de specialisatie Clinical Psychology, respectievelijk de specialisatie Clinical Neuropsychology, aan de Faculteit der Sociale Wetenschappen.

Uit artikel 5.2.1 van de OER blijkt dat directe toelating tot deze masters alleen met een bachelordiploma Psychologie van de Universiteit Leiden mogelijk is. Omdat appellant dit diploma niet bezit, komt hij hiervoor niet in aanmerking. Het verzoek om toelating dient derhalve te worden beoordeeld aan de hand van de in de OER gestelde vereisten.

In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder toegelicht dat en waarom appellant op basis van zijn diploma niet voldoet aan de in artikel 5.2.4 van de OER gestelde eisen. Hij heeft op universitair niveau te weinig onderwijsseenheden behaald op het gebied van de specialisatie van de masteropleiding.

Uitspraak

17-057

Blad 4/5

Door het Admissions Office van de universiteit heeft het niveau van de vooropleiding, genoten aan een private universiteit, gewaardeerd en heeft geconcludeerd dat de vooropleiding appellant te vergelijken is met twee jaar onderwijs aan een onderzoeksuniversiteit in Nederland. Daarnaast staat de universiteit binnen Servie “niet als heel goed” aangeschreven, is het geen onderzoeksuniversiteit en is het programma dat appellant heeft gevolgd niet geaccrediteerd is.

Gezien het voorgaande is het College van mening dat verweerder voldoende inzichtelijk heeft gemaakt en deugdelijk gemotiveerd heeft dat appellant niet beschikt over vergelijkbare kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden als die, die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding, zoals bedoeld in artikel 5.3 van de OER. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat door de aard van de geconstateerde deficiënties appellant niet kan worden toegelaten.

Tevens heeft verweerder toegelicht dat de toelating van een student, die aan de zelfde universiteit als appellant heeft gestudeerd en wel is toegelaten, nader heeft bekeken. Daaruit blijkt dat de andere student meer en andere vakken heeft gevolgd, meer studiepunten en hogere cijfers heeft gehaald. Dit heeft ertoe geleid dat die student een toelatingsexamen heeft mogen afleggen, die zij met goed gevolg heeft afgelegd. De deficiënties van appellant zijn echter te omvangrijk om een dergelijk toelatingsexamen aan te bieden.

Gelet hierop heeft verweerder terecht de toelating van appellant tot de respectievelijke specialisaties van de masteropleiding Psychologie geweigerd.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

17-057

Blad 5/5

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. M.M. Bosma (voorzitter), dr.H.W. Sneller, mr.dr. J. Nijland, dr. A.M. Rademaker en M. Heezen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. M.M. Bosma,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: